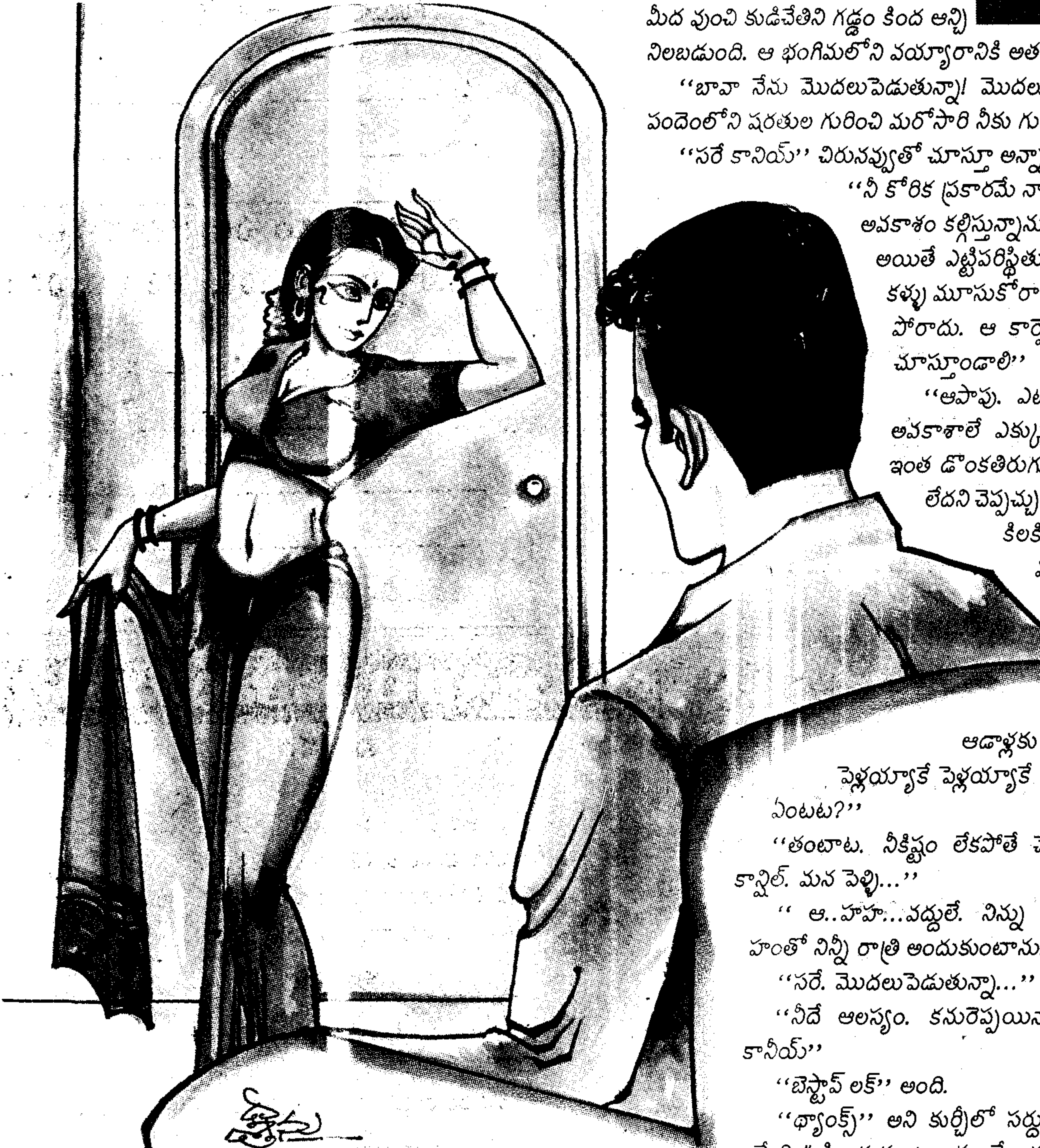

“ఏం బావా రెడీనా?” నిశ్చల అతడివైపు చిలిపిగా కన్నుగీటి అడిగింది.

అతడు ఆమె వైపు చూశాడు. మనసులో అలజడి. దాన్ని మొహంలో కన్పించని ముకుండా వుంచడానికి చాలా ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

“అవును బావా నేనీ చీరలో ఎలా ఉన్నాను?”

అప్పుడు గమనించాడు.

అశ్చర్యంగా చూసి అడిగాడు “అవునూ ఏంటి వాళ చీరకట్టుకన్నా ఎప్పుడూ డ్రెస్సులు వేసే

దానివిగా?”

అతడివైపు చిలిపిగా చూస్తూ “కొన్ని సమయాల్లో చీరనే బెటర్ బావా!” కొన్ని సమయాల్లో అనే పదాన్ని నొక్కి వెళుతున్నప్పుడు ఆమె నీరజాక్షులు

సిగ్గుతో వాలిపోవడం గమనించాడు.

“అయినా చూడబోతూ రుచి అడుగుతావేం బావా? మరికాసేపట్లో చీరలోని విశేషం నీకే అర్థమవుతుందిలే” అంది.

అతడు స్టైల్ గా భుజాలెగరేసి కుర్చీలో సర్దుకు కూర్చున్నాడు.

ఆమె హాల్ మధ్యలో అతడికి ఎదురుగా నిలబడుంది. ఎడమచేతిని నడుం మీద వుంచి కుడిచేతిని గడ్డం కింద ఆని నిలబడుంది. ఆ భంగిమలోని వయ్యారానికి అతడిలో అలజడి జడి.

“బావా నేను మొదలుపెడుతున్నా! మొదలుపెట్టబోయే ముందే మన పందెంలోని షరతుల గురించి మరోసారి నీకు గుర్తుచేస్తాను”

“సరే కానీయ్” చిరునవ్వుతో చూస్తూ అన్నాడు.

“నీ కోరిక ప్రకారమే నా సౌందర్యాన్ని నీవు వీక్షించే అవకాశం కల్గిస్తున్నాను. ఇది నీ నిగ్రహానికి పరీక్ష. అయితే ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ నన్ను తాకరాదు. కళ్ళు మూసుకోరాదు. ఆ కుర్చీలో నుంచి లేచి పోరాదు. ఆ కార్పెట్ దాటి రారాదు. నన్నే చూస్తూండాలి”

“అపాపు. ఎటు తిరిగి నేను ఓడిపోయే అవకాశాలే ఎక్కువగా వున్నాయి వీటిలో. ఇంత డౌంకతిరుగుడుగా చెప్పే కంటే నీకిష్టం లేదని చెప్పచ్చుగా” ఉక్రోషంగా అన్నాడు. కిలకిల నవ్వి “మరేం... అందుకే మన...”

“వద్దు... చెవులు గట్టిగా మూసుకుని... మన పెళ్లయ్యాకే ఏ సరసమైనా అంటావు. అసలు మీ

ఆడాళ్లకు ఇదేం జబ్బు. ఏమడిగినా పెళ్లయ్యాకే పెళ్లయ్యాకే అంటారు. పెళ్లికి ముందైతే ఏంటట?”

“అంటాట. నీకిష్టం లేకపోతే చెప్పు ఇప్పుడే ఈ పందెం కాన్సిల్. మన పెళ్లి...”

“ఆ.. హహ... వద్దులే. నిన్ను ముట్టుకోకుండా నా నిగ్రహంతో నిన్నీ రాత్రి అందుకుంటాను. సరేనా కానీయ్ ఇక”

“సరే. మొదలుపెడుతున్నా...” ఊరిస్తున్నట్లు సాగదీసింది.

“నీదే ఆలస్యం. కనురెప్పయినా కొట్టకుండా చూస్తూగా కానీయ్”

“బెస్టాప్ లక్” అంది.

“థ్యాంక్స్” అని కుర్చీలో సర్దుకు కూర్చున్నాడు. జరగబోయేది ఊహించుకుంటూ వుంటే అతడి శ్వాసవేగం పెరగసా

పెళ్లయ్యాకే!

- జి.పి. రామ్చంద్

గింది. ఆమె వైపే కళ్ళప్పుగించి చూడసాగాడు.

ఆమె వెనక సూర్యుడు పల్లిమ కొండల్లోకి కుంగుతున్నాడు. లేతకిరణాలు కిటికీలోనుంచి ఆమె వెనకవైపు నించి పడి ఆమె ఆకారంలో బంగారు మెరుపుతీగ చుట్టినట్టుంది.

ఆమె కొంగును తీయబోతూ “చీనాకు సిగ్గేస్తోంది బావా” అని రెండు చేతులతో మొహాన్ని దాచుకుంది.

“అమ్మో... ఇదన్యాయం. ఇంత సేపు నన్ను హాట్ ఓవేన్లో కూర్చోబెట్టి సగం మధ్యలో ఆపుతావా?” చిరుకోవంతో

“నిశ్చల డౌన్ డౌన్. మాట తప్పిన నిశ్చల డౌన్ డౌన్” అని కుర్చీలోనే ఎగిరెగిరిపడ్డాడు.

“అపాపు బావా... ఇదిగో మొదలు పెడుతున్నా” అనగానే అతడు శాంతించి కుర్చీలో తిరిగి కూర్చున్నాడు.

భుజం పైని కొంగును మెల్లగా తీస్తుంటే తెరతొలగిన అందాలు చూసి అతడి శ్వాసలో వేడి పెరగసాగింది. అది పాము బుసలాగుంది.

“ఏంటి బావా అలా బిగుసుకుపోయావ్. రాయిలా నాపాదం తాకించి రాతిని పతిని చేయమంటావా?”

“అమ్మో వద్దు” అని ఎగిరిపడ్డాడు. ఆమె తాకినా పందెంలో తను ఓడిపోతాడు. దాంతో ఈ రాత్రి ఆమెతో గడిపే అవకాశం ఉండదు.

ఆమె వగలబడి నవ్వింది.

అతడివైపే చూస్తూ తన చేతిలో వున్న చీర కొంగును వెనకనించి ఒకసారి ముందుకు తీసుకుని వచ్చి మెల్లగా కిందికి జార్చింది.

ఇప్పుడు నిశ్చల ఉదరం పైనుంచి చాలా అందంగా కనిపిస్తోంది.

పచ్చని మేనిఛాయలో కడుపు భాగం నగ్నంగా కనిపిస్తోంది. స్వర్ణ కమలమేదో నాభి అయినట్లుంది. కాస్త ఉబ్బెత్తుగా వున్న పొట్టపై లోతుగా బొడ్డు, కాస్త కింద అలలుగా చీరకుచ్చిళ్లు. ఆమె చేయి మెల్లగా వాటిపై పడింది. ఒక్కో కుచ్చిళ్ళపై మడతను అత్యంత మెల్లగా తీయసాగింది.

వడ్డున పడిన చేపలా ఉంది అతడి పరిస్థితి. అసహనంగా కదులుతు

న్నాడు. ఆమె వైపే కళ్ళప్పుగించి చూడసాగాడు. ఆమె వెనక సూర్యుడు పల్లిమ కొండల్లోకి కుంగుతున్నాడు. లేతకిరణాలు కిటికీలోనుంచి ఆమె వెనకవైపు నించి పడి ఆమె ఆకారంలో బంగారు మెరుపుతీగ చుట్టినట్టుంది.

ఆమె కొంగును తీయబోతూ “చీనాకు సిగ్గేస్తోంది బావా” అని రెండు చేతులతో మొహాన్ని దాచుకుంది.

“అమ్మో... ఇదన్యాయం. ఇంత సేపు నన్ను హాట్ ఓవేన్లో కూర్చోబెట్టి సగం మధ్యలో ఆపుతావా?” చిరుకోవంతో

“నిశ్చల డౌన్ డౌన్. మాట తప్పిన నిశ్చల డౌన్ డౌన్” అని కుర్చీలోనే ఎగిరెగిరిపడ్డాడు.

అనే పెట్టి కథలు రాసేవాడు. అది నచ్చక దానిని కట్ వాకర్ అని మార్చాడు. అది కూడా నచ్చక ఫాంటమ్ అన్న పేరు పెట్టాడు. ఆ పేరు పెట్టిన ముహూర్తం బలం ఏమిటోగానీ లీఫాక్ కన్నా ఎక్కువ పేరు తెచ్చుకుంది ఆ పాత్ర.

ఫాంటమ్ కు చేదోడు వాదోడుగా డెవిల్ అనే కుక్క పోలి అనే గుర్రం చేసే సాహస శ్రావులు పిల్లలను విపరీతంగా ఆకర్షిస్తాయి. ఫాంటమ్ కథల ద్వారా కేవలం నేదాన్నే కాకుండా క్రీడల పట్ల బాలల్లో ఆసక్తి కలిగించాడు లీఫాక్. సత్యం హింస దీన జనోద్ధరణ మొదలైన మంచి లక్షణాలను తన పాత్ర ద్వారా పాఠకులకు అందించాడు. ఫాంటమ్ ని సృష్టించిన లీఫాక్ ఆర్టిస్ట్ కాదు. కథ, సంభాషణలు రాసి ముగ్గురు ఆర్టిస్టులతో తగిన బొమ్మల్ని చిత్రించి వాటిని కాపీలు చేయించి ప్రపంచమంతటికీ అందజేస్తాడు.

నువ్వలపై ఆరు దేశాల్లో యాభై భాషల్లో ఫాంటమ్ బొమ్మల కథలు ప్రచురింపబడుతున్నాయి. అత్యధిక సర్క్యులేషన్ గల అనేక పత్రికలు ఫాంటమ్ ఫీచర్ కు ప్రత్యేకంగా ఒక పేజీ కేటాయించి దానికి అగ్రాసనం ఇస్తున్నాయి. ఒక రోజులో నీసం వంద కోట్ల మంది పాఠకులు ఫాంటమ్ కథలు చదువుతారని ఓ సర్వేలో లింది. సూపర్ మాన్, జేమ్స్ బాండ్, టార్జాన్ పాత్రలను పీరోలుగా చేసి అతని చలన చిత్రాలు నిర్మితమయ్యాయి. అలాగే ఫాంటమ్ మీద కూడా కొన్ని సినిమాలు నిర్మితమయ్యాయి. అయితే అవి ఆశించినంత విజయం సాధించలేదు. అయినా నిరుత్సాహపడలేదు లీఫాక్. ‘కామిక్ ఫీచర్ ద్వారా కోట్ల కొలదీ భిమానుల్ని సంపాదించాను. అదే నాకు చాలు అదే సంతృప్తి’ అంటాడు.

- కలపర్తి సత్యం

న్నాడు.

“కుచ్చిళ్ళు తీయడానికి ఇంత సేపా?!” కుర్చీలో నుంచి కాస్త వైకి లేచి అసహనంతో అడిగాడు.

తను వంచిన తల ఎత్తకుండానే అతన్ని చూసి నవ్వింది. కవ్వింపుగా “పానీ నీవు త్వరగా తీద్దువు రా బావా!” అంది.

“అయ్య బాబోయ్! ఇంతాలస్యం చేయచ్చునేనా?”

“ట్యూబ్ లైట్ ఇప్పుడు వెలిగిందమ్మా... అందుకే చీరకట్టుకున్నది” ముద్దుగా తలాడించింది.

“అవును బావా! మరి మొదటిరాత్రి నేను చీరకట్టుకోవాలా? లేక ఆలస్యం కాకుండా ఉండడానికి నైటీ వేసుకోవాలా?” చిలిపిగా అడిగింది.

“అప్పుడు ఛాన్స్ నాది కదా! నీ ఇష్టం ఏదేస్కాచ్చినా నాకభ్యంతరం లేదు” అతడూ అంత చిలిపిగా సమాధానం ఇచ్చాడు.

నిశ్చల వెంటనే అంది “అయితే అప్పుడు నేనేం వేస్తోకుండానే పాలగ్లాసుతో వచ్చేస్తా...”

“రాక్షసి” అని కొట్టడానికన్నట్లు లేవాడు.

“ఏంటి కొట్టావా? కొట్టు కొట్టు” అని దగ్గర దగ్గరికి రాబోతుండగా

అతడు చటుక్కున దూరం జరిగి “ఏయ్ రాక్షసి! దూరం దూరంగా వుండు” అన్నాడు కుర్చీలో ఒదిగి పోతూ.

అతడినా స్థితిలో చూసేసరికి నవ్వాగ లేదామెకు. అలా కదలికదలి నవ్వుతుండగానే చీర మొత్తం ఆమె చుట్టూ కిందపడి పోయింది.

“బాబోయ్ దీనికూడా ఎంత తొందరో చూడు బావా... నీలాగే” అంది కన్నుగీటి.

ఆమెనలా చూస్తుంటే అతడి శరీరం అంతా సెగలు కక్కసాగింది. అరచేతుల్లో చెమటలు పట్టసాగాయి. వెళ్లి గట్టిగా కౌగిలించుకోవాలనుంది. ‘అలా చేస్తే ఈ దెయ్యం ఒప్పుకుంటుందా?!’ ముట్టుకుంటే పందెం ఓడిపోతాడు. ఓడిపోతే రాత్రి తన ఒడిచేరదు. శృంగారం బడిలో రాత్రి పలకపై ‘అ ఆ’లు దిద్దలేడు. ‘పెళ్లికి ముందు ఒక్కసారి’ అని అడిగిన దాని ఫలితం ఇది.

గోముగా “బావా” అన్న పిలుపుకు

అలోచనల నుంచి బైటికి వచ్చాడు.

ఆమె బ్లాజ్ విప్పదీసే ప్రయత్నంలో వుంది. అతడి నరాల్లో రక్తం వరుగు లందుకుంది.

“బావా ఈ బ్లాజ్ హుక్ ఒకటి రానుంది. కాస్త హెల్ప్ చేయవా? ప్లీజ్” ముద్దుగా అడిగింది.

అతడు ఆనందంగా లేచాడు. ఒకడుగ ముందుకు వేసి చటుక్కున ఆగి పోయాడు. “అమ్మ జాణా! నన్నే బురిడీ కట్టించాలని చూస్తావా? అది రాక పోతే తెంపేయ్. కావాలంటే మరొకటి కొనివేయి కాని” అన్నాడు.

“వద్దులే. నేనే ఎదో తంటాలుపడ్డా గా. బంగారం లాంటి నాకు నచ్చిన బ్లాజ్”

“నీ ఇష్టం” అని అతడు ఆమెనే గమనిస్తూ కూర్చున్నాడు.

అది రావటం లేదో లేక తనే ఆలస్యం చేశాడో తెలియం లేదు. అయితే ఆ హుక్ ను తీసే ప్రయత్నంలో సీరియస్ గా ఉంది.

బాబోయ్ ఇలాగే తనను చూస్తూ ఉంటే తను కంట్రోల్ కావటం కష్టం. మైండ్ ను డ్రైవర్ చేయాలి. ఎలా? దేనిపై మైండ్ ని డ్రైవర్ చేయాలి. ఈ ప్రపంచం లో ఏ సమస్య నుంచి డ్రైవర్ నైనా క్లీన్ మంచి సాధనం. అలాంటిది ఇప్పుడు ఎదుటిదృశ్యం అందుకు సంబంధించినదే అయినపుడు మరికే దాని పైకి తన మనస్సును మరల్చాలి?

మొహంపై ఏదో వచ్చిపడే సరికి జ్ఞాపకా దొంతరలోంచి బైటికి వచ్చాడు. మొహంపై వడిన దాన్ని చూసాడు, బ్లాజ్ చటుక్కున తలెత్తి చూశాడు.

ఒక్కసారిగా అతడిలో సంచలన చలనం. ఆ చల్లబడి సాయంకాలం వేడె కుక్కుతున్న అనుభవం. మనక చీకట్లు అలుపుకుంటున్నాయి. హాల్ లో లైటు వేయకపోవడంతో మరికాస్త చీకటిగా ఉంది. అయితే ఆకాశవీధిలోకి తొందర వడి వచ్చిన చంద్రుడు ఆమెను స్పృశించాడే కాంక్షతో ఒక వెన్నెలకిరణాన్ని ఎదపై ప్రసరింపజేశాడు.

ఆ తెల్లటి చంద్రకిరణం ఆమె ఘన వజ్రజాలపై పడి పసిడి వర్ణంతో నిశ్లేషణ చెందుతోంది.

ఇప్పుడు నిశ్చల బ్రా, పెట్టికోట్ తో ముత్యమే ఉంది. గుండెలకు క్రాస్ లా చేతులు అడ్డుపెట్టుకున్నా కనిపిస్తూనే ఉన్నాయి. అతనిలో కనెక్టిస్తున్నాయి. ఇంకాసేపు అలాగే ఉంటే ఏం జరిగేదో...

బైట తలుపులు కొడుతున్న చప్పుడు వినిపించింది. దాంతోపాటే “నిశ్చలా” అన్న మేనత్త గారి కంఠం కూడా వినిపించి అదిరిపడ్డాడు.

“అయ్య బాబోయ్ అత్తా మామ వచ్చే చట్లన్నారు. ముందు నువ్వా చీర కట్టుకో...” తొందర చేస్తూ అన్నాడు.

“మరి జాకెట్” చిలిపిగా అడిగింది.

అతడు తలకొట్టుకుని “మహా తల్లీ! అలా కూడా... త్వరగా... బైం లేదు”

“మరి మన పందెం?”

“పందెం లేదు గిందెం లేదు. ముందు నువ్వా చీరకట్టుకో... అనబోయి ఆ.. జాకెట్ కూడా వేస్తా” అన్నాడు.

“ఎంటో బావా! మన పందెం ఇలా మధ్యలో ఆగటం నాకిష్టం లేదు. తిరిగి మరోసారి నువ్వు పందెం అంటావ్. నేను మరోసారి ఇలా... ఊహ... మళ్లీ అంటే కుదర్చు. కాబట్టి ఇప్పుడే ఇది అయిపోనీ...”

అంటున్న ఆమెని ఒక్క జంప్ తో చేరాడు. కిందపడ్డ జాకెట్ ను తీసు

కుని బలవంతంగా తనే తొడిగించాడు.

చీరను తీసుకుని గబగబా ఆమె నడుంచుట్టు చుట్టి కుచ్చిళ్ళను వేయటం రాక ఆమె చేతికిచ్చాడు.

“ఇదొక్కసారి నన్ను రక్షించవే. బుద్ధుంటే మరోసారి పెళ్లికి ముందు ఏం అడగను. అన్నీ పెళ్ళియ్యాకే” అని చేతులు జోడించాడు.

అతడి చేతులు పట్టుకుని అతడి నుదుటి మీద ముద్దు పెట్టింది.

“సరే నువ్వెళ్లి మేడ మీద గదిలో పడుకోనుండు” అని చెప్పి వంటింట్లోకి వరుగెత్తింది. అక్కడే చీర సరిచేసుకుని స్టాప్ పై టీ పెట్టింది.

అంతలో మరోసారి తలుపు బాదిన చప్పుడు కాస్త హెచ్చుస్థాయిలో వినిపించింది. ఒక్కవరుగులో తలుపుబాదిన చప్పుడు కాస్త హెచ్చుస్థాయిలో వినిపించింది. ఒక్కవరుగులో తలుపు దగ్గరికి చేరి తెరిచింది.

లోపలికి అడుగుపెడుతూ “ఏమిటే ఇంతసేపు. ఏం చేస్తున్నావేమిటి?” అని అడిగింది తల్లి కోపంగా.

“ఎంత ఆలస్యమైందేమిటి? బావోచ్చాడు. తల్లిప్రాస్తుంది తలకు అమ్మ తాంజనం రాయమన్నాడు. పెళ్లికాముందునుంచే సేవలు చేయటం నాచాత కాదు. కావాలంటే అల్మారాలో అమ్మతాంజనం సీసావుంది. నువ్వే వూసుకో మ్మని చెప్పి టీ పెడుతున్నా నిష్కర్షగా చెప్పింది.

“అదేమిటే కాబోయే మొగుడికి ఆ మాత్రం చేయలేవా? ఏదీ ఎక్కడు న్నాడు?”

“మేడమీద” అనగానే ఆమె గబగబా మేడమెట్లెక్కి అతడున్న గది చేరింది.

“ఏరా తలనొప్పా?” అనడిగింది మేనల్లుడిని అతడు అయోమయంగా అత్త వైపు చూశాడు.

తల్లి వెనకే వచ్చిన నిశ్చల అతనివైపు చూసి కన్నుకొట్టింది. అతడికి అర్థమైంది. తల్లితో అలా చెప్పిందని.

“అవునత్తయ్య తల పగిలిపోతోంది” అన్నాడు.

మొహంలో బాధను నటిస్తూ.

“ఏదీ అమ్మతాంజనం” అని అల్మారాలో వెతికి అతని తలకు పట్టించబోయింది.

నిశ్చల చటుక్కున ఆమె చేతిలోనుంచి సీసా లాక్కొని “నాక్కాబోయే వాడికి నేనే పట్టిస్తా కాని నువ్వెళ్ళు” అంది.

“అదేంటో? ఇప్పుడేగా అలా అని...”

“అ...వు...ను. అప్పుడలా అన్నాను. ఇప్పుడేలా అంటున్నాను. సరా! స్టాప్ పైన టీ ఉంచాను”

“అయితే నే వెళ్లి టీ తీస్తాని వస్తా” అంది.

“త్వరగా. బావకు తల పగిలిపోతోందట.”

ఆమె కిందికి వెళ్ళిపోగానే అతడు నిశ్చలను దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. ముద్దు పెట్టుకోబోతుండగా అమ్మ తాంజనం అతడి కంటిపైన రాసింది. ఒక్కసారిగా అతడి కళ్ళు మండా యి. ఆ మంటకు “బాబోయ్” అని అరిచి ఆమెని వదిలేశాడు.

చిలిపిగా కన్నుకొట్టి “ముద్దు మురిపాలైనా పెళ్ళియ్యాకే” అని గది బైటికి పురికింది నిశ్చల.

